

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/116/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916205786
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5916205786.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO : 31 575 951, proti žalovanej: A. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, o zaplatenie 3.129,16 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 10Csp/64/2016-56 zo dňa 16. marca 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Ružomberok, č.k. 10Csp/64/2016-56 zo dňa 16. marca 2017 v časti výroku I. o povolení splátok **m e n í** tak, že žalovanej splatenie dlžnej istiny vo výške 3.129,16 Eur, úrokov z úveru 174,14 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.129,16 Eur od 25.10.2016 do zaplatenia **p o v o ľ u j e** splácať v mesačných splátkach po 100,- Eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozhodnutia s tým, že nezaplatenie čo aj len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol a vo výroku III. o trovách konania, **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vo zvyšnej časti výroku I., ktorým súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.129,16 Eur, úroky z úveru 174,14 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.129,16 Eur od 25.10.2016 do zaplatenia, **z o s t á v a** rozsudok Okresného súdu Ružomberok, č.k. 10Csp/64/2016-56 zo dňa 16. marca 2017 nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.129,16 Eur, úroky z úveru 174,14 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.129,16 Eur od 25.10.2016 do zaplatenia, a to všetko v splátkach po 50,00 Eur mesačne vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca s tým, že prvá splátka je splatná 20. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku. Nezaplatením čo i len jednej splátky sa stáva splatným celý dlh (výrok I.). V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol (výrok II.). Súd sporovým stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že medzi stranami dňa 08.09.2014 došlo k uzatvoreniu Zmluvy o úvere č. 10154741, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 4.000,00 Eur s úrokovou sadzbou (fixnou) vo výške 15,9% p.a. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach po 86,37 Eur a celý úver aj s príslušenstvom bola žalovaná povinná splatiť do 20.08.2020. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, keď prestala uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas

a poslednú splátku uhradila dňa 20.06.2016. Žalobca na základe uvedených skutočností rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 24.10.2016 v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, v súlade s úverovou zmluvou a obchodnými podmienkami, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia. Pohľadávka ku dňu predčasného zosplatenia predstavovala sumu 3.369,86 Eur a pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 3.129,16 Eur - do dňa zosplatenia uhradila žalovaná na istinu sumu 870,84 Eur, úrokov z úveru vo výške 174,14 Eur do predčasného zosplatenia, úrokov z omeškania 2,32 Eur, poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver 4,24 Eur. Žalovaná po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnila žiadnu úhradu. Vychádzajúc z ust. § 52 ods. 2 a 3, § 53 ods. 1 až 5 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 08.09.2014, ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 08.09.2014, § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia Vlády č. 87/1995 Z. z. konštatoval, že medzi sporovými stranami bola uzatvorená dňa 08.09.2014 spotrebiteľská zmluva, t.j. na jednej strane vystupuje veriteľ ako dodávateľ, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane druhej, dlžník ako spotrebiteľ, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Na základe uvedeného súd pristúpil ex offu ku kontrole predloženej spotrebiteľskej zmluvy a mal preukázané, že táto zmluva o úvere neodporuje uvedeným ustanoveniam Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka ani Zákona o spotrebiteľských úveroch, okrem časti týkajúcej sa súboru poistenia, keď podľa bodu 2.8 Zmluvy mala žalovaná ako klient vyhlásiť, že prevzala a oboznámila sa s poistnou zmluvou a všeobecnými poistnými podmienkami pre poistenie schopnosti splácať úver. Túto skutočnosť žalobca nepreukázal, a to ani na výzvu súdu, preto bolo potrebné mať za to, že uvedené je len súčasťou predtlačenej formulára (je len označené krížikom pri uvedených údajoch) bez toho, aby žalovaná ako spotrebiteľ mohla individuálne vyjadriť záujem o poistenie úveru a v takomto prípade súd toto považoval za neplatné dojednanie a mal za to, že na základe uzatvorenej zmluvy žalovanej povinnosť platiť poistné nevzniklo. Preto v tejto časti súd žalobu zamietol. V ostatnej nespornej časti žalobe vyhovel. Vo vzťahu k úrokom z omeškania konštatoval, že úrok z omeškania súd priznal odo dňa 25.10.2016, teda dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru. Súd uložil povinnosť žalovanej plniť v splátkach v zmysle § 217 ods. 2 CSP. O trovách konania súd rozhodol tak, že ich náhradu sporovým stranám nepriznal. Vo vzťahu k žalovanej preto, že mala úspech iba v nepatrnej časti oproti žalovanej sume, vo vzťahu k žalobcovi súd aplikoval ust. § 257 CSP, keď za dôvody hodné osobitného zreteľa považoval preukázanú nepriaznivú finančnú situáciu žalovanej, ktorá aj s troma nezaopatrenými deťmi a manželom žije iba z dávok v hmotnej núdzi.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia v napadnutej časti, vrátenia veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že si zároveň uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške súdneho poplatku za podané odvolanie. Odvolaním bola napadnutá časť výroku I., ktorou povolil súd žalovanej zaplatiť dlh v splátkach, výrok II., ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol ako aj výrok III. o trovách konania. Namietal nesprávne právne posúdenie veci a zároveň dôvodil, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. K povoleniu splatiť dlh v splátkach namietal, že súd nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovanej uhradiť dlžnú pohľadávku. Okresný súd sa totiž vôbec nezaoberal objektívnym preukázaním majetkových pomerov žalovanej. Priznaním splátok vo výške 50,00 Eur mesačne súd jednak zapríčinil, že žalovaná bude istinu splácať viac než 5 rokov a týmto bezdôvodne a výrazne zvýhodnil žalovanú, ktorá bude splácať dlh vo výške výrazne nižšej než mala dohodnutú výšku splátky podľa úverovej zmluvy. Namiesto určitej sankcie za to, že si žalovaná neplnila svoje zmluvné povinnosti, bola teda žalovaná touto formou za porušenie svojich povinností z úverovej zmluvy „odmenená“. Posúdenie finančných možností žalovanej pre účely úhrady dlžnej pohľadávky by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia. V uvedenej súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/322/2016, uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/33/2017. K výrokovej časti rozhodnutia, ktorou zamietol žalobu v časti poplatkov za poistenie namietal, že dohoda o poistení je priamo súčasťou úverovej zmluvy, z ktorej plnenie bolo uplatnené žalobou tak ako aj výška poplatku za poistenie. Žalovaná mala možnosť celkom slobodne neuzatvoriť toto zmluvné dojednanie nezaškrtnutím predtlačenej políčka, pričom ostatné podmienky poskytnutia úveru by neboli týmto dotknuté. Požiadavka súdu prvej inštancie na ďalšie preukázanie toho, že poistenie bolo platne dojednané, označil za požiadavku, ktorá ide nad rámec zákona vo vzťahu k ex offu preskúmvanej právomoci v prípade spotrebiteľských sporov. Uzatvorenie poistenia a oboznámenie

sa s podmienkami poistenia nespochybnila ani samotná žalovaná, preto mal za to, že súd odoprel žalobcovi časť nároku, ktorá medzi stranami ani nebola sporná, pričom tento nárok vyplýval v celom rozsahu priamo zo zmluvy, ktorú žalovaná podpísala. Súd výrok, ktorým zamietol žalobu v časti úroku z omeškania zo zmluvných úrokov vôbec neodôvodnil, svoj názor nepodložil žiadnou právnou argumentáciou, a teda rozhodnutie je nejasné, neurčité, bez zákonného odôvodnenia. Pokiaľ ide o výrok o trovách konania žiadal priznať ich náhradu v rozsahu 100 %.

4. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila, výzvu na vyjadrenie k odvolaniu prevzala osobne dňa 17. mája 2017.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie vo výroku, ktorým súd povolil žalovanej dlh splácať v mesačných splátkach podľa § 388 CSP zmenil a vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a v závislom výroku o trovách konania v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. V prvom rade považoval krajský súd za nevyhnutné zdôrazniť, že odvolací prieskum bol striktné vymedzený odvolacími dôvodmi formulovanými v podanom opravnom prostriedku. Odvolaním žalobca napadol časť výroku I., ktorou povolil súd žalovanej zaplatiť dlh v splátkach.

7. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Podľa ods. 4 § 232, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

8. Odvolací súd zisťoval, či existujú dôvody na to, aby bola žalovanej uložená povinnosť uhrádzať žalobcovi priznanú istinu s príslušenstvom v splátkach a tiež sa zaoberal výškou splátok, ktoré boli určené súdom prvej inštancie. Na základe ustálenej súdnej praxe je pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, nutné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu. Súd musí prihliadnúť na osobné a majetkové pomery sporových strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovaným, dobu, po uplynutí ktorej by umožnením vykonania plnenia v splátkach došlo k zaplateniu prisúdenej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa (čo zohľadní pri výške splátok a podmienkach ich zročnosti) ako aj to, či povolenie plnenia prisúdenej sumy v splátkach neprímerane nezasiahne do majetkových pomerov veriteľa, pričom súd môže určiť, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Konajúci súd teda musí lehotu na plnenie určiť tak, aby jej dĺžka nepoprela samotný účel súdneho konania a v konečnom dôsledku viedla k odstráneniu právnej neistoty medzi sporovými stranami. Záver súdu o splnení podmienok na určenie dlhšej lehoty na vykonanie plnenia ako 3 dni od právoplatnosti rozsudku musí byť vždy náležite odôvodnený.

9. Výsluchom žalovanej súd prvej inštancie zistil, že táto si je vedomá svojej povinnosti zaplatiť dlžnú sumu žalobcovi. Úver čerpala v hotovosti pre potreby rodiny a tento splácala formou zrážok z finančných prostriedkov, ktoré jej boli poukazované na účet. Od 27.06.2016 (čo bolo preukázané kontrolným preukazom) je žalovaná evidovaná na úrade práce, poberala len nemocenské dávky vo výške 327,00 Eur. Tieto prostriedky boli poukazované priamo na účet žalobcu a tieto prostriedky si žalobca strhával v prospech úveru. Manžel nepracuje, hľadá si prácu. Žalovanej a manželovi bola priznaná dávka v hmotnej núdzi vo výške 266,80 Eur mesačne od 01. februára 2017 o čom predložila rozhodnutie Úradu práce, soc. vecí a rodiny Ružomberok zo dňa 06. marca 2017. Má vyživovaciu povinnosť k trom deťom, a to dcére, ktorá je na vysokej škole, synovi, ktorý študuje na strednej škole a k dcére, ktorá je žiačkou základnej školy. Požiadala o splácanie dlhu v splátkach s tým, že dlh by mohla splácať po 80,00 Eur.

10. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, pokiaľ povolil žalovanej dlh splácať v mesačných splátkach, a to s ohľadom na jej sociálnu a majetkovú situáciu. Podľa názoru odvolacieho súdu povolenie splátok na uhradenie prisúdenej čiastky nespôsobí žalobcovi ekonomické problémy v jeho obchodnej činnosti. Splácanie prisúdenej sumy v mesačných splátkach neprímerane nezasiahne

ani do hospodárskych pomerov žalobcu ako bankovej spoločnosti, ktorá má v predmete svojej obchodnej činnosti okrem iného zaradené aj poskytovanie úverov, a ktorej pohľadávky jej dlžníci splácajú bežným spôsobom v splátkach. Žalovaná ako spotrebiteľka, a teda „slabšia strana“ si bezpochyby zaslúži ochranu, keď sa objektívne ocitla v ťaživej sociálnej situácii, že by zaplatenie dlhu do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia bolo pre ňu ohrozujúce s ohľadom na vyživovaciu povinnosť voči deťom pochádzajúcim z manželstva. Žalovaná rovnako prejavila snahu dlh splácať v rámci možností. Vzhľadom na sociálnu odkázanosť žalovanej - dávky v hmotnej núdzi, bolo dôvodné povoliť v prejednávanej veci splácať dlh v splátkach.

11. Odvolací súd sa však nestotožnil s výškou povolených mesačných splátok vo výške 50,00 Eur, ktoré boli dokonca nižšie ako pôvodné mesačné splátky dohodnuté v úverovej zmluve (výška anuitnej splátky 86,37 Eur). V prípade takto stanovených splátok len uhradenie istiny (bez príslušenstva) by trvalo viac ako 5 rokov, čím by narastali úroky z omeškania a dlh žalovanej by sa opätovne navyšoval. Žalobca ako veriteľ by obdržal poskytnuté finančné prostriedky od žalovanej po neprimerane dlhej dobe. Dlžník musí mať vôľu svoj dlh riešiť a mal by sa zadlžovať úmerne svojim finančným možnostiam a majetkovým pomerom. Bolo by v rozpore s oprávnenými záujmami žalobcu, ktorý žalovanej poskytol úver, aby táto dlh splácala v menších mesačných splátkach, ako bolo dohodnuté v zmluve. Nemožno opomenúť, že žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere a pri zohľadnení osobných a majetkových pomerov žalovanej, súd povolil dlh splácať v mesačných splátkach po 100,00 Eur, keď prihliadol na zásadu spravodlivosti uvedenú v čl. 2 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého ochrana ohrozených a porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

12. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku o povolení splátok zmenil spôsobom vyjadreným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

13. Žalobca svojím odvolaním napadol výrok II., ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti, t.j. v časti poplatkov za poistenie ako aj v časti úroku z omeškania zo zmluvných úrokov, zamietol. Namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia v uvedenej časti, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

15. Právo na spravodlivý proces je v Ústave SR garantované v jej siedmom oddiele, druhej hlave (článok 46 až článok 50) a je primárnym ústavným východiskom pre zákonom stanovené konanie súdov a iných orgánov verejnej moci Slovenskej republiky príslušných na poskytovanie jeho ochrany, a tým aj ústavnoprávnym východiskom zákonných úprav jednotlivých aspektov práva na súdnu a inú právnu ochranu. Priestor pre ňu vytvára článok 46 ods. 4 ústavy, podľa ktorého podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon. Aplikačným ústavnoprávnym limitom je článok 51 ods. 1 ústavy, podľa ktorého sa možno domáhať práv podľa článku 46 ústavy len v medziach zákonov, ktoré toto ustanovenie vykonávajú (napr. I.ÚS 56/01, I.ÚS 1/03, I.ÚS 226/03). Základné právo na súdnu ochranu garantované v článku 46 ods. 1 ústavy zaručuje každému právo na prístup k súdu a právo na určitú kvalitu súdneho konania pred nezávislým a nestranným súdom, t.j. právo na spravodlivý proces (napr. IV.ÚS 233/04, IV.ÚS 95/07). Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane zdôrazňuje, že základné právo podľa článku 46 ods. 1 ústavy nemožno interpretovať ako právo na to, aby bol účastník konania (procesná strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi. Neúspech v súdnom konaní nemožno automaticky považovať za porušenie základného práva. Podľa judikatúry ústavného súdu (IV.ÚS 345/09) základné právo na súdnu ochranu je základným právom na spravodlivý proces, ktoré tvorí jeden z významných princípov právneho štátu (článok 1 ods. 1 ústavy). Právo na spravodlivý proces je subjektívne verejné právo každého účastníka právom upraveného konania voči štátu (jeho orgánom), ktorého podstata spočíva v tom, že štát je povinný zabezpečiť každému právo na spravodlivý výsledok konania.

16. Obsah základného práva na spravodlivý proces je pomerne zložito štruktúrovaný a ako to potvrdzuje aj judikatúra ústavného súdu, patrí do neho viacero samostatných subjektívnych práv a princípov, ktoré sú buď konkrétne (verejnosť konania, konanie bez zbytočných prieťahov, právo na nezávislý a nestranný súd), alebo v zásade abstraktné (riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, predvídateľnosť

rozhodnutia, zákaz svojvoľného postupu súdu a ďalšie). Ako už bolo uvedené, základné právo na spravodlivý proces je najvýznamnejším interpretačným hľadiskom pre všetky procesné poriadky ustanovené zákonom. Z toho vyplýva ústavná povinnosť každého všeobecného súdu vykladať a používať procesné normy, ktoré sú obsahom procesných poriadkov ustanovených zákonom v súlade s princípmi a obsahom základného práva na spravodlivý proces. Okrem toho je táto interpretácia a aplikácia povinná rešpektovať princíp materiálneho právneho štátu, a teda materiálne chápanie spravodlivosti tak, ako je to vyjadrené v článku 1 ods. 1 ústavy.

17. Z ust. § 220 CSP vyplýva, že v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

18. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry EŠLP. Rovnako sa Ústavný súd SR vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v Náleze III.ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV.ÚS 115/03).

19. Z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd sa vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami dôsledne neriadil a jeho rozhodnutie je preto vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti žalobu zamietol nepreskúmateľné a jeho dôvodová časť pod bodom 13. odôvodnenia rozporná. Súd zamietol žalobu v časti týkajúcej sa nárokov z titulu súboru poistenia a konštatoval, že v ostatnej nespornej časti žalobe vyhovel. Porovnaním žalobného petitu a výroku I. napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd žalobcovi nepriznal nielen poplatky za poistenie, ale nepriznal ďalšie žalované nároky (úrok z omeškania zo zmluvných úrokov vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 174,14 Eur od 25.10.2016 do zaplatenia a rovnako nepriznal ani vyčíslené úroky z omeškania vo výške 2,32 Eur). Z odôvodnenia napadnutého rozsudku teda nie je vôbec možné zistiť (pre absenciu dôvodov), z akých dôvodov súd tieto ostatné žalované nároky považoval, resp. vyhodnotil ako nedôvodné. V uvedenej súvislosti preto bola dôvodná námietka žalobcu z odvolania o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia v uvedenej časti.

20. Nesprávny postup súdu prvej inštancie v takomto rozsahu by nemal naprávať odvolací súd, ktorý je spravidla určený na to, aby vykladal a aplikoval právo v opravných konaniach. Účelom fungovania opravného súdu je preskúmať, či sa na súde prvej inštancie dosiahol účel civilného sporového konania vyjadrený v čl. 2,3,4 a 6 CSP v spojitosti s čl. 46 a nasl. Ústavy SR a nie nahrádzať podstatné pochybenia v postupe prvoinštančného súdu.

21. V ďalšom konaní okresný súd vykonaná dokazovanie na základe dôkazov označených a predložených obidvoma procesnými stranami a vysporiada sa aj s prípadnými ďalšími návrhmi na doplnenie dokazovania a opätovne posúdi nárok žalobcu uplatnený žalobou voči žalovanej v rozsahu, v ktorom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po vykonaní dokazovania okresný súd opätovne rozhodne o zvyšku nároku žalobcu, pričom pri vyhotovení písomného rozsudku bude súd prvej inštancie vychádzať z ust. § 220 CSP.

22. V nadväznosti na rozhodnutie vo veci samej okresný súd opätovne rozhodne aj o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, tiež o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

23. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).